

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

17 למקדש מעט בארצות אשר באו שם: לבן
 אמר כה אמר ארני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהסונתתי
 18 לכם את ארמת ישראל: ובאו שמה והסירו את כל
 19 שקוציה ואר כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם לב
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת לי לב האבן
 כ מבשרסונתתי להם לב בשר: למען בחקתי לכוואת
 משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעס ואני אהיה להם
 21 לאלהים: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך
 22 דרכם בראשם נתתי נאם ארני יהוה: וישאו הכרובים
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 23 עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
 24 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני
 ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים
 כה ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ואדבר אל הגולה
 את כל דברי יהוה אשר הראני:

Cap. XII.
 Regis ac
 procerum
 fuga &
 calamitates
 Prophetico
 anigmate
 adumbratur.

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
 ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה
 יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
 4 אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת כליך ככלי גולה
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצא
 6 ה גולה: לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
 על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
 7 את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: ואעש כן
 כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרת לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
 לב 111 3 1 לעיניהם

לעיניהם: ויהי דבר יהוה אלי כבקר לאמר: 8
 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה 9
 אתה עשה: אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא 10
 המשא הזה בירו שלם וכל בית ישראל אשר המה
 בתוכם: אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה 11
 להם בגולה כשביילכו: והנשיא אשר בתוכם אל 12
 כרתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
 יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא ארץ הארץ: 13
 ופרשתי ארץ רשתי עליו ונתפש במצודתי והבארתי 14
 אתו בכלה ארץ כשדים ואתה לא יראה ושם ימות:
 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח 15
 וחרב אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם 16
 בגוים וזריתי אותם בארצות: והותרתי מהם אנשי
 מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כלי
 תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
 יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש 17
 תאכל ומימך ברנזה ובראנה תשתה: ואמרת אל 18
 עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
 אדמת ישראל לחמם בראנה יאכלו ומימיהם בשממון
 ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים
 בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה כ
 תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה 21
 אלי לאמר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת
 ישראל לאמר יארכו הימים ואכר כל חזון: לכן אמר 23
 אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
 ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
 קרבו הימים ודבר כל חזון: כי לא יהיה עוד כל חזון 24

הל' פתחה

עורו קרי

שוא

כה שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי
 בְּיָמֶיכֶם בֵּית הַמֶּדְבָּר אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נֹאם אֲדֹנָי
 26 27 יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן
 אָדָם הִנֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר הוּא חוֹה
 28 לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רְחוּקוֹת הוּא נֹבֵא: לָכֵן אָמַר
 אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל דְּבַר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה:

Cap. XIII.
 Sermo Do-
 mini con-
 tra uapores
 & venales
 istos Vates,
 qui pacem
 & prospera
 quaque
 populo pro-
 mittebant.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם הִנֵּבֵא
 אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּבְאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְבָּם
 3 שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּי עַל-
 הַנְּבִיאִים הַנֹּבְלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַ וּלְבַלְתֵּי
 ה 4 רְאוּ: כִּשְׁעֵלִים בַּחֲרֻבוֹת נְבִיאֵיךָ יִשְׂרָאֵל הוּי: לֹא
 עֲלִיתֶם בְּפִרְצוֹת וּתְגִדְרוּ גֵדֵר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַמֹּד
 6 בְּמַלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה: הַזֶּה שׂוֹא וְקָסָם כֹּזֵב הַאֲמָרִים
 7 נֹאם יְהוָה וַיְהוָה לֹא שְׁלַחְסוּ וַיְחַלּוּ לְקִים דְּבַר: הֲלוֹא
 מַחֲזֵה שׂוֹא חֲזִיתֶם וּמְקָסָם כֹּזֵב אָמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נֹאם-
 8 יְהוָה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי: לָכֵן כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוָה יֵעַן דְּבַרְכֶם שׂוֹא וְחֲזִיתֶם כֹּזֵב לָכֵן הִנֵּנִי
 9 אֵלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה: וְהִיתָה יַדִּי אֶל הַנְּבִיאִים הַחֲזִים
 שׂוֹא וְהַקְּסָמִים כֹּזֵב בְּסוּד עַמִּי לֹא יְהוּ וּבְכַתֵּב בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ
 י וַיִּדְעַתֶם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוָה: יֵעַן וּבִיעַן הִטְעוּ אֶת עַמִּי
 לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְהוּא בְּנֵה חֵץ וְהִנֵּם טָחִים
 11 אֶתוֹ תִּפֹּל: אָמַר אֶל-טָחִי תִּפֹּל וַיִּפֹּל הָיָה גִשְׁם שׁוֹטֵף
 וְאֶתְנֶה אֲבָנֵי אֶלְגִּבֵּישׁ תִּפְלְנָה וְרוּחַ סַעֲרוֹת תִּבְקַע:
 12 וְהִנֵּה נִפֹּל הַקִּיר הֲלוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיהֶ הַטִּיחַ אֲשֶׁר
 13 טָחַתֶּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
 לִב ר 4 III וּבְקַעְתִּי